

207. ▶ SZÉKELY BERTALAN (1835-1910)

V. László udvara (V. László neveltetése)

Olaj, vászon, 126x226 cm
Jelzés nélkül

Kezdő ár: 8 500 000 Ft / 27 419 EUR
Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft
Estimated value: 32 258 – 48 387 EUR

PROVENIENCIA:

- ▶ egykor Ernst Lajos gyűjteményében

REPRODUKÁLVA:

- ▶ Vasárnapi Újság, 1898. október 16. 734. oldal (V. László neveltetése címmel)
- ▶ Ernst Lajos: A magyar történeti festészet. Budapest, 1910. 50. oldal, (V. László udvara címmel)

Székely Bertalan és Schulek Frigyes,
1890-es évek eleje

Bécsi akadémiai évei után 1859 augusztusában Székely Bertalan festészeti ismereteit elmélyítendő már kész programmal érkezik Münchenbe. Feladatának egy olyan magyar történeti képciklus megfestését tekinti, mely az irodalomban „egy nemzeti mítosz” megteremtésével egyenértékű. Monumentális, történelmi tematikájú vásznait számos előtanulmány után sorra meg is festi. (*Dobozi*, 1861; *Egri nők*, 1867; *Zrínyi kirohanása*, 1884). E sorozathoz számolhatjuk még a *Mohácsi csatát* 1862-ből és a *Thököly Imre búcsúját* 1873-ból. Keletkezési idejük ugyan elég távoli, mégis van kapcsolódási pontjuk. Mindegyik

a nemzeti függetlenségért való hősiesség önfeláldozást példázza.

Az V. László és Cillei témaválasztása különös és egyedi, nemcsak Székely Bertalan életművén belül, de a XIX. század egészének történelmi festészetében is. A Hunyadi család tragikus és dicsőséges eseményekben bővelkedő története a reformkor óta a festészet kedvelt témája. Székelyt azonban nem a tizenhét évesen meghalt ifjú király utolsó éveinek gaztettei érdekelték, hanem az odavezető út.

Székely Bertalant egy alig tenyérnyi vázlatára szerint (MNG ltsz.: G 1915-1256) 1861 óta, majd tíz évig foglalkoztatta a téma, míg

1870-ben benyújtotta a történeti képpályázatra egy vázlatával együtt. A rákövetkező évben a kormányzat megvásárolta a Magyar Nemzeti Múzeum Magyar Képcsarnoka számára. (*V. László neveltetése Czillei Ulrik által*, MNG). Az első skiccen és pályázaton bemutatott vázlaton kívül sok variáció készült. Nem elsősorban a kompozíció alakítása végett, az az első képtervek szerint nem sokat változott, hanem a kép méretarányainak optimális kidolgozására. Az is gyakorta előfordult Székelynél, hogy egy-egy képet még egy példányban megfestett.

részlet Csernitzky Mária tanulmányából